

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/110/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1321010560
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1321010560.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Molnárovej a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Erika Tomusa, v trestnej veci obžalovaného M. I. a spol., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 10.01.2023, sp. zn. 3T/89/2021, na verejnom zasadnutí konanom 16. mája 2024 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovanému M. I., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom H.,

ukladá

podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 10.01.2023, sp. zn. 3T/89/2021, bol obžalovaný M. I. uznaný za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

obaja obvinení po predchádzajúcej dohode v čase od 01:12 hod. dňa 03.06.2020 do 02:34 hod. dňa 03.06.2020 v Bratislave na M. ul. č. XX vnikli do pivnice č. XX/XX, ktorá sa nachádzala na prízemí a to tak, že N. G. sprístupnila pivničné priestory, nakoľko je obyvateľom tohto bytového domu a disponuje kľúčom a následne jeden z nich vypáčil petlicu s visiacim zámkom na drevených latkových dverách a následne z pivnice odcudzili 1 ks monitor zn. MSI, zabalený v krabici, zakúpený v roku 2019 v hodnote 400,- Eur a 2 ks väčšie svetlá - lustre, bielej farby, zakúpené v roku 2020 v hodnote spolu 400,- Eur zabalené v krabici, čím týmto konaním bola poškodenému S. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., M. ul. č. XX spôsobená škoda krádežou spolu vo výške spolu 800,- Eur.

Za uvedený prečin bol obžalovanému podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol obžalovanému výkon uloženého trestu podmienene odložený a podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu bola určená skúšobná doba vo výmere 4 roky s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 4 písm. h) Trestného zákona bola obžalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona bola obžalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo preukázateľne uchádzať sa o zamestnanie.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného, smerujúci výlučne do výroku o treste.

Prokurátor v dôvodoch podaného odvolania úvodom zvýraznil, že z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný M. I. bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný, z toho 4-krát pre rovnakú trestnú činnosť, aká mu je kladená za vinu aj v posudzovanom konaní, 1-krát pre drogovú trestnú činnosť, 1-krát v zahraničí a 1-krát za účinnosti predchádzajúceho Trestného zákona. V jeho osobe sa jedná o špeciálneho recidivistu, na čo aj súdy dosiaľ reflektovali, keď mu z celkového počtu siedmich odsúdení v šiestich uložili nepodmienečný trest odňatia slobody. Z uvedeného vyplýva, že na obžalovaného nemali ani doteraz uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody absolútne žiadny prevýchovný účinok, keď tento sústavne pokračuje v páchaní majetkovej trestnej činnosti, z čoho vyplývajú dve veci. Prvou je, že u obžalovaného nie sú splnené kritériá uvedené v § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (t. j. že vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu má súd dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný) a zároveň, že v jeho prípade, nakoľko sústavne pokračuje v páchaní trestnej činnosti, je potrebné pri úvahe o druhu a výmere trestu do popredia postaviť ochrannú funkciu trestu. Ako tiež vyplýva z odpisu registra trestov, rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 09.10.2018, sp. zn. 3T/155/2017, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 30.04.2019, sp. zn. 3To/22/2019, bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 2 mesiace, ktorý vykonal dňa 27.09.2021. Posudzovaného skutku sa obžalovaný dopustil dňa 03.06.2020, t. j. až po tom, ako vyššie označený rozsudok nadobudol právoplatnosť, avšak ešte predtým, ako nastúpil na výkon trestu odňatia slobody. Teda ani ďalšie, v poradí už siedme odsúdenie, mu nezabránilo dopustiť sa ďalšieho skutku a to ešte skôr, ako nastúpil výkon trestu odňatia slobody v zmysle predchádzajúceho právoplatného rozsudku. Na základe uvedeného prokurátor navrhol postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušiť a postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci rozhodnúť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený a to tak, že obžalovanému bude uložený primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody pri strede trestnej sadzby.

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní obžalovaného nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnili obžalovaný M. I. a prokurátorka krajskej prokuratúry. Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie bez prítomnosti poškodeného S. F., nakoľko na takýto postup mal splnené všetky zákonné podmienky.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom uviedla, že sa pridrieva dôvodov odvolania okresného prokurátora, ktoré smerovali do výroku o treste a navrhla, aby na podklade tejto argumentácie odvolací súd odvolaniu vyhovel, zrušil rozsudok vo výroku o treste a aby obžalovanému uložil nepodmienečný trest v strede trestnej sadzby.

Obžalovaný M. I. na verejnom zasadnutí uviedol, že on by v podstate aj súhlasil s prokuratúrou, ale musí zdôrazniť, že skutok sa stal ešte predtým, ako nastúpil do výkonu trestu v ostatnom odsúdení a po výkone trestu nemá záznam ani len o priestupku, snaží sa žiť riadnym životom, pracuje, chodí precvičovať a snaží sa zaradiť do spoločnosti. Domnieva sa, že ponechaním podmieneneho trestu bude pre spoločnosť prospešnejší, ako keby bol vo výkone trestu. Nemá výhrady k probačnému dohľadu a má za to, že dohľadom probačného úradníka dokáže ďalej pracovať a viesť riadny život. On s rozsudkom súdu prvého stupňa súhlasí. Odvolanie prokuratúry navrhol zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Trestného poriadku) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Trestného poriadku) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku a preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Zistil pritom, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným vyššie uvedeným ustanovením, bolo preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady by bolo to, že by odvolací súd musel prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykané, ale ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t. j. dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

V nadväznosti na vyššie uvedené zistenia, ako aj vzhľadom k podanému odvolaniu zo strany prokurátora iba voči výroku o treste napadnutého rozsudku, a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmaval výrok o vine.

Krajský súd ďalej len vyslovuje, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci a uplatnenia práva obžalovaného M. I. na obhajobu. Pred súdom prvého stupňa boli na hlavnom pojednávaní vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie súdu, teda bolo vykonané dokazovanie zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Odvolací súd je názoru, že okresný súd vykonané dôkazy správne a logicky vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach tak, ako to ukladá § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel ku správnym skutkovým zisteniam, pokiaľ ide o zistenie, že predmetný skutok sa stal spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a tento spáchal (popri teraz už odsúdenej N. G.) aj obžalovaný M. I.. Na tomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov skutkové zistenia, ktoré sú správne a ktorým nemožno nič vytknúť. Inými slovami, súd druhého stupňa nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, pretože zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a je nimi jednoznačne a nesporne preukázané, že obžalovaný spolu ďalšou trestne zodpovednou osobou sa posudzovaným skutkom dopustil protiprávneho konania voči majetku poškodeného S. F. spôsobom a za okolností ustálených v prvostupňovom rozsudku. Teda výrok o vine obžalovaného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, nevzbudzuje žiadne relevantné pochybnosti. Vzhľadom na to, že skutkové zistenia okresného súdu sa opierajú o dôkazy, na ktoré sa poukazuje v napadnutom rozsudku a o ich vierohodnosti a zákonnosti nemá pochybnosť ani odvolací súd, preto si ich v celom rozsahu osvojuje a v jednotlivostiach na ne aj odkazuje.

Na podklade odvolania prokurátora, ktoré smerovalo výlučne do výroku o treste napadnutého rozsudku, krajský súd v rámci revízneho princípu zistil, že obžalovanému M. I. bol v predmetnej trestnej veci uložený neprímerane mierny trest, čo zakladalo apelačné dôvody na zrušenie prvostupňového rozsudku vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku.

Je potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Trestného zákona, ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona o účele trestu je spolu s § 34 ods. 4 Trestného zákona základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadrí morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Závery

na primeranosť postihu páchatel'a trestného činu sa musia opierať o skutočný stav vecí a musia z neho vyplývať.

Možno sa stotožniť so spôsobom, ako súd prvého stupňa určil existenciu, resp. neexistenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Aj odvolací súd zistil, že u obžalovaného M. I. nie je daná žiadna poľahčujúca okolnosť, na druhej strane je daná jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený), preto pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je 0:1, vzhľadom na ktorý došlo k úprave trestnej sadzby (§ 38 ods. 4 Trestného zákona) na 8 mesiacov až 2 roky.

Pochybil však súd prvého stupňa pri úvahách o druhu trestu, keď obžalovanému v posudzovanom prípade uložil trest odňatia slobody, ktorého výkon podmiennečne odložil so stanovenou skúšobnou dobou.

Je pravdou, že Trestný zákon, napr. vo svojom § 49 ods. 2, technicky nevylučoval uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody, zároveň však musela byť splnená podmienka jeho primeranosti a opodstatnenosti, ktorá je vyjadrená v zákonných ustanoveniach upravujúcich tak zásady pre ukladanie trestov, ako aj podmienky na uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody.

Okresným súdom uložený podmiennečný trest odňatia slobody, hoci aj vo výmere vyplývajúcej z napadnutého rozsudku, zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 Trestného zákona, ani podmienkam ukladania podmiennečného trestu odňatia slobody, nezodpovedal a tento nedostatok nevyvážilo ani určenie vysokej výmery podmiennečného trestu. Súd prvého stupňa sa mylne domnieva, že účinky hrozby vyšším trestom môžu mať v zmysle potreby nápravy obžalovaného a ochrany spoločnosti lepší efekt, ako uloženie primeraného nepodmiennečného trestu. Takáto domnienka je hypotetická a v posudzovanom prípade obžalovaného M. I. neopodstatnená.

Odvolací súd sa teda stotožnil s argumentáciu prokurátora v dôvodoch podaného odvolania, k čomu dodáva, že okresný súd pri úvahách o treste, ktoré vyústili do uloženia podmiennečného trestu odňatia slobody, dôsledne nezohľadnil všetky kritériá vyplývajúce z § 34 Trestného zákona a § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a zistené skutočnosti nevyhodnotil komplexne a vo vzájomných súvislostiach.

Prvostupňový súd mal pri ukladaní trestu dôslednejšie prihliadnuť tak na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, rovnako mal dôkladnejšie brať zreteľ na osobu obžalovaného M. I. i jeho kriminálnu minulosť, teda jeho doterajší život a v neposlednom rade mal prihliadnuť aj na možnosť jeho nápravy.

Z odpisu registra trestov nepochybne vyplýva, že obžalovaný M. I. je špeciálnym recidivistom, ktorý sa opakovane dopúšťa majetkovej (ale i drogovej) trestnej činnosti, nakoľko v čase rozhodovania súdu prvého stupňa mal evidovaných 7 odsúdení, z nich 5 pre trestné činy krádeže.

Naposledy pred spáchaním stíhaného skutku bol obžalovaný M. I. odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 09.10.2018, sp. zn. 3T/155/2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 30.04.2019, sp. zn. 3To/22/2019, pre spáchanie prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 2 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

K osobe obžalovaného M. I. je potrebné zdôrazniť fakt, že do spáchania prejednávaneho skutku mu bol v rámci ostatných šiestich odsúdení vždy uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody, čo v súhrne evokuje, že jeho náprava nebola dosiahnutá ani skoršími odsúdeniami a pozitívny výchovný vplyv na obžalovaného nemali ani predchádzajúce nepodmiennečné tresty odňatia slobody.

Navyše, ako aj správne podotkol prokurátor, výrazne v neprospech obžalovaného M. I. vyznieva okolnosť, že prejednávaneho trestného činu krádeže sa dopustil dňa 20.06.2020, teda po tom, ako bol v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 3T/155/2017 dňa 30.04.2019 právoplatne odsúdený za inú úmyselnú trestnú činnosť na nepodmiennečný trest odňatia slobody, avšak ešte predtým, ako dňa 28.07.2020 nastúpil na výkon uvedeného trestu, čo znamená, že ani ďalšie, v poradí už siedme

odsúdenie obžalovanému nezabránilo dopustiť sa ďalšieho úmyselného trestného činu a to ešte skôr, ako nastúpil na výkon trestu odňatia slobody v zmysle predchádzajúceho právoplatného rozsudku.

Už z takto uvedených skutočností krajský súd vyvodil, že z pohľadu § 34 Trestného zákona a § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienený trest odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému M. I. uložený súdom prvého stupňa, bol neprimerane miernym trestom, ktorý navyše nezodpovedal ani požiadavkám generálnej prevencie, ako správne na to poukázal prokurátor vo svojom odvolaní. Najvýraznejším faktorom z hľadiska ukladania trestu bola špeciálna recidíva na strane obžalovaného.

Preto krajský súd dospel k záveru, že pre nápravu obžalovaného M. I. a ochranu spoločnosti nebude stačiť len uloženie prevýchovného podmieneného trestu odňatia slobody (ako postupoval súd prvého stupňa), ale je potrebné uložiť mu primeraný represívny trest. Čo sa týka konkrétnej výmery trestu odňatia slobody, východisko pre uloženie tohto druhu trestu predstavovala, ako je už vyššie uvedené, upravená trestná sadzba pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a to od 8 mesiacov do 2 rokov. Vzhľadom opakovane páchané trestné činy krádeže, za ktoré boli obžalovanému uložené nepodmienené tresty odňatia slobody, odvolací súd následne uložil obžalovanému trest odňatia slobody v strede upravenej trestnej sadzby (16 mesiacov), čo treba považovať za trest síce citeľný (s poukazom na jeho nepodmienenú formu), ale zároveň aj spravodlivý a zákonný.

Z v podstate rovnakých dôvodov, aké sú ohľadom osoby obžalovaného M. I. a okolnosti skutku konštatované v odôvodnení tohto rozsudku, odvolací súd považoval argument obžalovaného, aby sa prihliadlo na jeho snahu viesť už riadny život, v danom prípade za neopodstatnený. Navyše, obžalovaným uvádzané okolnosti ani neboli v konaní dostatočne preukázané.

Zaradenie obžalovaného M. I. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia zodpovedá § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním teraz posudzovaného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov, uložený mu v trestnej veci Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/29/2014 pre spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a iné, obžalovaný vykonal dňa 06.08.2015.

Odvolací súd na základe vyjadrených úvah a právnych záverov, rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.